

exekuci povolití a teprve po jejím výkonu — ale ještě před jeho schválením — požádati okresní úřad o rozhodnutí, zda a pokud je exekuce na zabavené movitosti přípustná bez újmy veřejných zájmů.

Srov. čís. 12305 sb. n. s.

(Rozh. ze dne 7. června 1935, R IV 86/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2133.)

Čís. 14435.

O výživném požadovaném rozloučenou manželkou podle § 1266 obč. zák. platí co do nepřipustnosti dovolání § 502, třetí odstavec, c. ř. s. v doslovu čl. I čís. 2 zák. čís. 251/34 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 8. června 1935, Rv I 1002/35.)

Žalobkyně domáhá se žalobou, by jí její rozloučený manžel platil z důvodu § 1266 obč. zák. výživné měsíčně 350 Kč. Nižší soudy přisoudily žalobkyni 125 Kč měsíčně ode dne podání žaloby.

Nevyšší soud odmítl dovolání žalobkyně do zamítající části jejího žalobního žádání.

Důvody :

Žalobkyně napadá rozsudek odvolacího soudu podle obsahu dovolání jen pokud byla zamítnuta žaloba na přisouzení vyššího výživného než 125 Kč měsíčně a na přisouzení výživného i za dobu před podáním žaloby. Ve věci samé žalobkyně se tedy nepokládá a ani nemůže pokládati za zkrácenou výrokem o důvodu právního nároku, nýbrž jenom výší výživného stanovenou rozsudky nižších soudů, a to jednak co do doby, od které vyživovací povinnost počíná, jednak co do měsíčních částek výživného. V obou případech běží jen o výměru výživného ze zákona, nikoliv o důvod právní povinnosti. V tomto směru však odvolací soud potvrdil rozsudek prvního soudu a jest proto podle ustanovení § 502 odst. 3 c. ř. s. v doslovu článku I čís. 2 zák. ze dne 11. prosince 1934 čís. 251 sb. z. a n. dovolání nepřipustné. Zmíněný zákonný předpis se vztahuje také na případ, žádá-li rozloučená manželka výživné v určitých lhůtách splatné podle § 1266 obč. zák. Ustanovení § 1266 nemluví sice o »výživném«, nýbrž o »plném dostiučinění«. Toto zahrnuje však v sobě podle předpisu § 1323 obč. zák. nejen náhradu skutečně utrpěné škody, nýbrž i přiměřené odškodnění za to, co žalobkyni ujde. U žalobkyně, která rozlukou manželství z viny manželovy pozbyla nároku a práv podle §§ 91 a 92 obč. zák., záleží úplné dostiučinění také v náhradě ztraceného nároku na výživné, takže v žalobě požadované měsíční částky, určené k výživě žalobkyně, jsou výživným ze zákona podle svrhu uvedených předpisů (srov. k tomu také rozhodnutí čís. 11154, 13375, 13838 sb. n. s.).